

Симболичка игра или игра „кобајаги“

Симболичка игра или игра „кобајаги“ је стварање замишљене ситуације која замењује стварну и служи задовољењу дечијих потреба и жеља (дете узме даљински управљач и замисиша да је он телефон, узме коцку и вози је као аутомобил, замисијају да је кревет брод, а да су они гусари..).

Увођење детета у симболичку игру:

- Дете мора има слободно време за игру
- У почетку треба бити модел детету (показати како се игра)
- Понудити детету играчке које ће подстицати симболичку игру (лутке бебе, судићи, докторски сет, сет фризера, алат).

Доброта симболичке игре или игре „кобајаги“

- Игра стимулише имагинацију
- Игра је важна за учење
- Игра је важна за развој комуникативних и социјалних вештина
- Подстиче социо-емоционални развој
- Утиче на свеобухватни развој и напредовање детета

Код деце се развија *емпатија* док теши уплакану бебу лутку, учи да разговара и развија социјално-интерактивне вештине док пију чај на замишљеном пикнику.

Код симболичке игре је *важно* да се детету омогући имитирање понашања које види код других (родитеља, старије браће или сестара, васпитача/ица..) и догађаја које виде у околини (разговори путем телефона, како мама храни бебу, како мама купа бебу, успављају бебу...) како би то понашање и догађаји добили за њих смисао.

Деца којима је потребна додатна подршка имају недостатак имагинације, па самим тим и проблем са симболичком игром. Они ће имати проблем да оно што су научили генерализују на различите ситуације. Проблем ће се јавити ако се задатак или рутина коју добро познају промени или представи на другачији начин. Код деце са потребом за додатном подршком потребно је постепено подстицати симболичку игру (*пасивно*, покажемо најједноставнији начин игре са неким предметом на пр. како изазивамо судар са аутомобилима, кобајаги наздрављање са дететом- користећи дечије судиће, купање лутке бебе...).

